

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

לימוד תורת המקדש

הננו מזכירים את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימים האלה בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש - בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית הבחירה לרמב"ם). על-ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

נשים בכינוס השנתי

ביום שני, ט"ז בתמוז (14 ביולי), יהיה א"ה בבנייני האומה בירושלים הכינוס השנתי של נשי ובנות חב"ד, שיעמוד השנה בססמה "הרמוניה - ארמון י"ה". הכינוס יהיה בשני מחזורים: כינוס בוקר וכינוס צהריים. כרטיסים במוקד 03*5111791.

ועידת המחנכים הכ"ו

בימים רביעי-שישי, י"ב במנחם אב, תתכנס במלון ניר-עציון שבמורדות הכרמל הוועידה השנתית העשרים ושש של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעליד צעירי חב"ד. הרב נפתלי רוט, מנהל הוועידה, אומר כי השנה יעמוד במרכז הוועידה הנושא: 'אחריות לחינוך וחינוך לאחריות'. הרצאות מפי אנשי מקצוע וסדנאות עם המחנכים. לפרטים: 02*5000770.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:10	8:52	7:57	7:49
9:17	10:04	8:54	8:49

פרקי אבות: פרק 1

315 בתי חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972*3*2770100 • פקס 972*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הוקעת הרצח וגדיעת ההתפרעות

לצד ההוקעה התקיפה של הרצח הנתעב, אי אפשר להבליג לנוכח הסלחנות הננקטת כלפי ההתפרעויות של הערבים. זו שנאת יהודים צרופה

ההתפרעויות חייבות להיפסק מיד (צילום: חטיבת דובר המשטרה)

שלושת הנערים החטופים העזה חברת כנסת מטעמכם להביע תמיכה בחוטפים, ולא הסכימה להגדירים טרוריסטים. כאשר נער ערבי אמיץ קם וגינה את החטיפה וקרא להחזיר את הנערים לבתיהם, הוא הותקף מכל עבר ואיימו על חייו, עד שנאלץ לרדת למחתרת.

לא צריך להיות חוקר מעמיק כדי לדעת את הלכי הרוח הרווחים בקרבכם. אתם תומכים בגלוי ובסתר בטרור נגד חפים מפשע, נשים וילדים, זקנים ותינוקות. גם כשאתם מגנים מעשים כאלה, זה גינוי שמן השפה ולחוץ, המנומק בנימוקים טקטיים. איפה אנשי הדת שלכם, שיקומו ויצהירו בקול ברור וצלול כי מעשים ברבריים כאלה סותרים את הדת ואת האמונה, וכי השימוש בשם הבורא לנטילת חיים הוא תועבה מוסרית?

מניין הסלחנות!?

אנחנו שומעים את אנשי התקשורת מראיינים ברטט את נציגי הציבור הערבים, שואלים אותם בקול רך ומתחנן "מה צריך לעשות כדי להחזיר את השקט?". כאילו ברור שעכשיו מותר להמוני מתפרעים ערבים להעלות מכוניות של יהודים באש, ליידות אבנים, להרוס רכוש, להתנפל על עוברי אורח תמימים - ואנחנו צריכים לשתוק ולהמתין עד יעבור זעם.

ההתפרעויות האלימות האלה הן שנאת יהודים צרופה, שמצאה לה עכשיו אפיק נוח להתפרצות. היא צריכה להיתקל בתגובה תקיפה ונחרצת, לא בגמגומים ובסלחנות. הצביעות הזאת חייבת להיבלם ומיד.

כל שמתברר כי יהודים הם שעשו את מעשה הרצח האכזרי של הנער הערבי, הרי זו נקודת שפל מחפירה לכו"ל. לכו"ל אין זה שייך כלל לוויכוח בין ימין לשמאל, ולדיון על דרך התגובה הראויה מול מחבלים ומרצי חים. מעשה זוועה כזה הוא מחוץ לתחום בעבור יהודי. נקודה.

קשה לדעת מה עבר בראשם של מבצעי הרצח המזועזע. האם הייתה כאן התפרקות של יצרים

חיתיים? האם מוחם החולני חשב שירידה לרמתם של השפלים שבאויבינו היא 'נקמה' בהם? האם לא הייתה להם שום יכולת להבין איזה נזק המעשה הזה גורם קודם כול לנו?!

נדרשת כאן הוקעה ברורה, חד-משמעית ונחרצת. ואל ישלה איש את עצמו כי הגינוי נאמר כדי לצאת ידי חובה. עשבים שוטים כאלה יש לנכש בכל העוצמה, מפני שאנחנו איננו רוצים להיות רוצחים נתעבים כאלה. חד וחלק.

באיזו זכות?

אך לאחר ההוקעה התקיפה, ולצד הפעולות החינוכיות וההסברתיות שיש לעשות כדי שחלילה מעשה כזה לא יישנה, אי אפשר להבליג לנוכח הסלחנות הננקטת כלפי ההתפרעויות של ערבים, המתפשטות לכל רחבי הארץ.

לאותם מתפרעים צריך לומר דברים ברורים ונחרצים לא פחות:

המעשה הנורא מזועזע אותנו, היהודים, מפני שהוא מנוגד לחלוטין לערכים שלנו ולאורחות חיינו. אבל אתם, באיזו זכות אתם יוצאים ומתפרעים? האם גם אתם יצאתם מעורכים, כמונו, כדי להוקיע רצח של ילדים תמימים? איפה הייתם כשבני עמכם טבחו בתינוקות של משפחת פוגל? איפה נשמע קולכם כשצלב ערבי כיוון רובה אל ראשה של שלהבת פס? האם סערה רוחכם כאשר מחבל מקרבכם בחר להפעיל את הגורת הנפץ הקטלנית שעל גופו ליד ילדים בדיזנגוף סנטר?!

בעיצומם של ימי המתח והחרדה לשלומם של

סמיכת החכמים מול אחדות העם

ובכך היו עוברים על האיסור "לא תתגודדו".

ההסמכה תחזור

מטעם זה גם התבטלה ההסמכה. כאשר נוצרה מציאות שכבר לא היה ברור ומפורסם לכל ישראל מי מוסמך ומי איננו כזה, הייתה עלולה להתעורר מחלוקת אם חכם מסוים רשאי להסמיק תלמידים ואם הסמכתו תקפה, ולכן פחתה השתדלותם של גדולי ישראל ה'סמוכים' בהסמכת תלמידיהם, עד שנתבטלה תורת סמיכה מישראל.

ויהי רצון שבקרוב ממש יבוא משיח צדקנו, וקודם בואו יבוא אליהו הנביא, שעלידו יתבררו כל הספקות שבתורה, ואז יקויים הייעוד "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", וכדברי הרמב"ם - "קבלה היא שבטבריה עתידין (סנהדרין) לחזור תחילה, ומשם נעתקין למקדש", ואז יחזרו כל משפטי התורה כפי שהיו בתחילה, הן ההסמכה, הן קידוש החודשים על פי הראייה.

(התוועדות תשמ"ה, כרך א, עמ' 467)

אמרת השבוע

האדמו"ר כמראָה

האדמו"ר בעל 'מקור ברוך' מסַרְטֵי ויז'ניץ הנהיג את עדתו בנועם אך בתקיפות, ולא היסס לעמוד בפרץ ולתבוע מתושבי העיר לתקן את דרכיהם. היו שהתרעמו על דרכו זו.

באחת מדרשותיו אמר הצדיק: "אני דומה לחנות של מראות. אדם מלוכלך ומטונף העובר ליד חנות כזאת ומביט בדמות הנשקפת לעיניו מן המראות, האם יכעס על בעל החנות שהמראות שלו מציגות אדם מלוכלך?"

"אף אני בבחינת מראה שמציגה לכל אחד ואחת את דמותו, ובידו לתקן את עצמו".

פתגם חסידי

"יש הלוּבש קפוטוּה של צדיק, אך כשמתבוננים בה רואים שהאריג עשוי מגאוּוה, הַבְּטְנָה מקנאות, והיא תפורה בחוטים גסים של מרה שחורה" (רבי ישראל מרוז'ין)

הסיפור הזה מלמדנו את חשיבותה של הסמיכה, עד שהשלטון החליט לאסור אותה, ואילו רבי יהודה בןבבא מסר את נפשו בפועל כדי לסמוך תלמידים. אם כן, מדוע נפסקה הסמיכה?

שלא להרבות מחלוקת

למעשה אפשר לשאול אותה שאלה על מצוות קידוש החודש: הלא גם אחרי החורבן נשאר בתי דין של חכמים 'סמוכים', שבכוחם לקדש את החודש כמצוותו, על פי עדים ולא על פי חישוב מהלך הירח. מדוע הפסיקו לעשות זאת, ובכך נתבטלה המצווה של קידוש החודש?

אלא שקידוש החודש נפסק כדי שלא להרבות מחלוקת בישראל. כל עוד היה החודש נקבע עליידי בית הדין הגדול, הייתה קביעתו חלה על כל ישראל. אולם ברגע שבית הדין הגדול חדל מלהתקיים, וקביעת החודש הייתה יכולה להיעשות על ידי בתי דין קטנים ומקומיים בלבד, היה יכול להיווצר מצב שכל קהילה הייתה חוגגת את המועדים בזמנים אחרים,

בפרשתנו מתוארת הסמכת החכמים הראשונה: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: קַח לְךָ אֶת הַוְשָׁע בְּיָנוֹן - אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בוֹ - וְסִמַּכְתָּ אֶת יְדֵי עַלְיוֹ". כמו כן הסמיק משה את שבעים הזקנים, ואלה הסמיכו את חכמי ישראל הבאים אחריהם.

אולם בשלב מסוים בטלה ההסמכה בישראל. הדבר מעורר תמיהה: הלא סמיכת חכמים היא מצוות עשה, שהרמב"ם כולל אותה במסגרת מצוות מינוי שופטים ושוטרים. איך ייתכן שחכמי ישראל הניחו לסמיכה להתבטל?

הסמכה במסירות נפש

הוכחה לנחיצות הסמיכה יש בסיפור הגמרא במסכת סנהדרין, על רבי יהודה בןבבא: "פעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל שכל הסומך ייהרג, וכל הנסמך ייהרג... מה עשה רבי יהודה בןבבא? הלך וישב לו... בין אושא לשרעם, וסמך חמישה זקנים". בסופו של דבר רבי יהודה נהרג בשל כך.

מן המעיין

קרבנות | מאת הרב אליעזר ברוד

ברייה חדשה

"יום תרועה יהיה לכם, ועשיתם עולה לריח ניחוח לה" (במדבר כט, א'ד). אמר רבי יוסי: בכל הקרבנות כתוב "והקרבתם", וכאן, בראש השנה, נאמר "ועשיתם". אמר להם הקב"ה לישראל, מכיוון שנכנסתם לפני לדין בראש השנה ויצאתם בשלום, מעלה אני עליכם כאילו נבראתם ברייה חדשה.

(ירושלמי ראש השנה)

עול תורה

"שעיר עזים אחד" (במדבר כח, ל). אמר רבי משרשיא בשם רבי אידא: בכל הקרבנות נאמר "שעיר עזים אחד לחטאת", ואילו בעצרת לא נאמר "לחטאת". אמר הקב"ה לישראל, מכיוון שקיבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם.

(ירושלמי ראש השנה)

כנגד האבות

"פרים בני בקר שניים ואיל אחד ושבעת כבשים" (במדבר כח, יט). "פרים" - כנגד אברהם אבינו, שנאמר "ואל הבקר רץ אברהם"; "אילים" - כנגד אילו של יצחק; "כבשים" - כנגד יעקב, שנאמר "והכשבים הפריד יעקב".

(רש"י)

צדקה לאנשיי

"את קרבני לחמי לאֲשִׁי" (במדבר כח, ד). הקרבן

הנרצָה ביותר לפני ה' הוא "לחמי לאֲשִׁי" - הלחם שלי שנותנים "לאֲשִׁי", לאנשים שלי, הצדקה שנותנים לעני.

(רבי פינחס מקוריץ)

שפע מלמעלה

"את קרבני לחמי" (במדבר כח, ד). מדוע נמשלו הקרבנות ללחם? כי המזון מוריד את חיות הנפש לתוך הגוף, וכך עבודת הקרבנות מושכת שפע אלוקי לעולמות.

(לקוטי תורה)

כליל לה'

"עולת תמיד" (במדבר כח, ג). קרבן התמיד, המסמל את כללות הקרבנות, היה עולה, שהוא כליל לה'. ללמד שאם אדם רוצה להגיע לדבקות אמיתית בה' - קרבן מלשון קירוב - עליו לעבוד את עבודתו בבחינת כליל לה', שלא על-מנת לקבל פרס.

(הרבי מליובאוויטש)

אהבה מהר סיני

"עולת תמיד העשויה בהר סיני" (במדבר כה, ו). תשוקתה התמידית של הנשמה לצאת מן הגוף ולחזור אל שורשה ומקורה האלוקי, עשויה "בהר סיני" - אהבה זו נקבעה בכל נשמה יהודית באותה התגלות אלוקית במעמד הר סיני.

(אור התורה)

משפט צדק

שיירת העגלות השתרכה בדרך מאפטה לדוקלה שבפולין. התרגשות רבה אחזה בנוסעים שליוו את 'האוהב ישראל' מאפטה: בעוד כמה ימים תיערך חתונת רבי יצחק מאיר, בנובמבר של הרבי, עם בתו של רבי חיים יעקב שטרם מדוקלה.

השיירה נסעה ביום ובלילה, כמעט בלי הפסקה, שכן הזמן קצר והדרך ארוכה. לפתע נבלמה השיירה. ראשים מודאגים הציצו מתוך העגלות. מה אירע?

עד מהרה התברר שיהודי עומד באמצע הדרך וחוסם את מעבר השיירה. החסידים מיהרו אל האיש. "אתה מעכב את הרבי!"

"יודע אני", ענה האיש בקול בוכים, "ולכן החלטתי לעצור את השיירה. אני מוכרח לדבר עם הצדיק!"

שמע הרבי את הדברים, ירד מכרכרתו ופנה אל היהודי: "מה מעיק עליך?"

האיש שטח את מצוקתו. הוא חוכר פונדק מהפריץ המקומי, אך האורחים הידלדלו, הפרנסה הצטמצמה, וכעת הוא חייב לפריץ סכום עתק.

שמע הרבי את הדברים, שב אל עגלתו ויצא ממנה ובידו צרור מטבעות זהב, שנועדו לצורכי החתונה. "הרי לך!", אמר לבעל החוב, "שלם את חובך."

האיש הניד בראשו לשלילה. "אינני מבקש כסף", אמר לרבי, "אלא ברכה".

"איזו ברכה?", תמה הרבי.

"ברכת כוהנים!", השיב היהודי.

עיני הצדיק נפערו בתדהמה. "מה לי ולברכת כוהנים? אינני כוהן!"

"הרבי עצמו אמר פעם שבגלגול קודם היה כוהן גדול...", הראה היהודי בקיאות.

הרהר הרבי רגע, ולפתע אורו עיניו והוא פנה אל היהודי: "רוצה אתה ברכת כוהנים? אספר לך דבריהם:

"פעם אחת הוזמנתי לחתונה שערך יהודי עשיר. הסכמתי לבוא לחופה בלבד, אך בפועל האיש לחץ עליי להישאר עוד, ובסופו של דבר נאלצתי להישאר לכל משך החתונה. העיכוב גרם לי עגמת נפש גדולה. כמה מן המסובים, שראו בצערי, ביקשו לשמחני וארגנו 'הצגה'.

"אל האולם נכנסו יהודים שהתחפשו לאנשי חצר המלך: יועצים, המשנה

שלא באשמתו, אלא בהעדר לקוחות. בתום הצגת הטעויות החלו יועצי המלך לדון בדברים. זה מצדד בעמדת הפריץ, שכן היהודי לא עמד בתנאי התשלום, ואילו חברו טוען שהדבר נבע מגורמים שאינם בשליטת החוכר.

"בסופו של דין ודברים הגיעה שעת ההכרעה. רוב השופטים נטו לטובת היהודי. הלה הביט בחיוך מנצחים במתרחש, אזר אומץ ופנה אל המשנה

למלך והקיסר עצמו. לאחר מכן נכנסו פריץ המחוז והיהודי החוכר את פונדקו. מבטו של האחרון היה מושפל. מתברר שהוא נקלע לחובות והפריץ תובע אותו למשפט.

"תחילה טען הפריץ: יחסי ליהודי היה הגון ומתחשב. מעולם לא רדיתי בו. אך הוא צבר חוב גדול, ולכן עליו ועל בני משפחתו להיות עבדים בחצרי.

"היהודי טען להגנתו שהחוב נוצר

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

ציפייה מיוחדת ללוויים

הכוהנים והלוויים לא קיבלו נחלה בארץ, כדברי התורה: "לא יהיה לכוהנים הלוויים, כל שבט לוי, חלק ונחלה עם ישראל". כך גם נקבעה ההלכה ברמב"ם: "כל שבט לוי מזהרין שלא ינחלו בארץ כנען".

עם זה, בזמן הגאולה עתיד גם שבט לוי לקבל נחלה בארץ ישראל. כך אומרים חז"ל: "עתידיה ארץ ישראל שתחלק לשלושה עשר שבטים, שבתחילה לא נתחלקה אלא ל'יב' שבטים". כידוע, שבטו של יוסף נתחלק לשני שבטים, מנשה ואפרים, וכך היו בעם ישראל שלושה עשר שבטים, אולם הארץ חולקה לשנים עשר שבטים בלבד, שכן שבט לוי לא קיבל נחלה, ואילו בזמן הגאולה תתחלק הארץ לשלושה עשר שבטים, אף לשבט לוי.

איפה תהיה הנחלה

נשאלת השאלה, איך ייתכן שיחול שינוי במצוות התורה בזמן הגאולה, והלאו התורה היא נצחית והיא קובעת במפורש כי לא יינתן לשבט לוי "חלק ונחלה עם ישראל", ולא זו מופיע במניין המצוות, ואיך ציווי זה יכול להתבטל?

התשובה לשאלה זו רמוזה בלשונו של הרמב"ם. הוא דייק לכתוב ש"שבט לוי מזהרין שלא לנחול בארץ כנען". מדוע הרמב"ם נוקט דווקא את הביטוי "ארץ כנען" ולא "ארץ ישראל"? אלא שבכך הוא רומז שרק בארץ כנען אסור ללוויים לקבל נחלה, אולם בחלקים אחרים של הארץ, שהם בכלל ארץ ישראל ולא חלק מארץ כנען – עתידים הלוויים לקבל נחלה.

כידוע, הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו את הארצות שבהן ישבו עשר אומות. לאחר היציאה ממצרים נתן הקב"ה לבני ישראל את הארץ שבה ישבו שבעת עמי כנען, ואילו את הארצות של שלוש אומות נוספות – ארצות הקניזי, הקניזי והקדמוני – לא נתן. הארצות האלה עתידות להינתן לעם ישראל בימות המשיח, כאשר תתקיים ההבטחה "ורחבי ה' אלוקיך את גבולך".

שבט לוי לא קיבל אפוא נחלה בארץ כנען, אבל הוא עתיד לקבל נחלה בארצות העתידיות – ארצות הקניזי, הקניזי והקדמוני. כך יתקיים הציווי גם לעתיד לבוא, שכן שבט לוי לא יקבל נחלה בארץ כנען, ועם זה יוכל לקבל אף הוא נחלה בחלקים הנוספים שיינתנו אז לעם ישראל.

נחלה עתידית

תורת החסידות מסבירה, שבזמן הזה העבודה הרוחנית המוטלת עלינו היא 'לכבוש' את 'שבע האומות' – הן שבע המידות שבלב. לעומת זה, אין בכוחנו לכבוש את שלושת הכוחות השכליים (חכמה, בינה, דעת), המיוצגים ב'קניזי, קניזי וקדמוני, ולכן לא ניתנו לנו הארצות האלה. רק בזמן הגאולה יתבררו כוחות המוח ויגיעו לתקונם, ואז גם יינתנו הארצות האלה לישראל.

שבט לוי הופרש לעמוד לפני ה' ולשרתו. הוא עומד למעלה מהעבודה של כיבוש המידות וביטורן. לכן לא ניתנה לו נחלה בארץ כנען, כי אין זו עבודתו הרוחנית. אולם כשתגיע עת העבודה בכוחות השכליים, כשלא יהיה צורך בכיבוש וביטורן, עבודה זו תהיה שייכת גם לשבט לוי, ולכן אף הוא ינחל נחלה בארצות העתידיות האלה (ראה לקוטי שיחות כרך לח, עמ' 103).

הרבי מליובאוויטש הוסיף (התוודעויות תשמ"ו כרך א, עמ' 404) כי מכל זה עולה עד כמה צריכה להיות התשוקה ועמה הציפייה לגאולה העתידה אצל שבט לוי. נוסף על כל הדברים הנפלאים שהיו בזמן הגאולה לכל ישראל, "ייתוסף עליו מיוחד אצל שבט לוי, שעד עתה לא קיבלו נחלה בארץ, ולעתיד לבוא – יקבלו נחלה בארץ... אם כל בני ישראל צועקים 'עד מתי' ומבקשים שתבוא הגאולה תיכף ומיד, הרי בנוגע לשבט לוי – נוגע הדבר ביתר שאת וביתר עוז!".

למלך בדרישה: מבקש אני לחייב את הפריץ שלא להסתפק בהשארית הפונדק בידי, אלא גם לשלם לי על הפסדים שנגרמו לי בחכירת הפונדק שהתברר שהוא בלתי-רווחי!".

המשיך הצדיק מאפטה:

"המשנה למלך הופתע למשמע הדרישה, והחליט להעבירה להכרעת הקיסר עצמו. אלא שגם זה לא ידע כיצד לפסוק, והחליט להעביר את ההכרעה אליי, באומרו: 'אתם, בתור רבי גדול וצדיק, ודאי תדעו כיצד לפסוק דין אמת!'.
המשיך הצדיק מאפטה:

"הבטתי בחוכר וליבי התמלא רחמים עליו. מיד פסקתי: דרישתו של החוכר מתקבלת! על הפריץ לפצות את היהודי על כל הפסדים שנגרמו לו בגין החכירה הבלתי-הוגנת, שהרי אין ספק כי לפנינו מיקח טעות!"

"המשפט הסתיים", סיפר הרבי, "ושבתי לביתי בתהייה: לשם מה זימן לי הקב"ה את ה'משפט' הזה? ודאי ביקשו להורות לי כיצד לנהוג בבוא היום, כשיזדמן לפתחי מקרה שכזה..."

"והנה הגיע הרגע!", קרא הרבי בהתרגשות. "כשסיפרת את סיפורך לא היה לי ספק כי זה בדיקת המקרה מה'משפט' המדומה. ובכן, אני פוסק את דינך שאתה זכאי, ולא זו בלבד – על הפריץ לפצותך בממון רב. ובכן, הנה ברכתי: יברכה ה' בממון, וישמרך מן המזיקים..."

סיים הרבי את ברכתו, והיהודי הנרגש נפרד ממנו ושפתיו רוחשות דברי תודה. כשהגיע לביתו לא הספיק לחלוק עם רעייתו את שאירע, והנה דפיקות בדלת.

בפתח עמדו שני שליחים מטעם הפריץ. "בוא מהר", אמרו לו, "הפריץ מבקש לראותך".

למשמע הדברים פרצה האישה בבכי. "אל לך לדאוג", הרגיעה בעלה, "עוד תראי את ישועת השם!"

"לאן נעלמת בימים אחרונים?", שאלו הפריץ.

"לא נעלמתי", הצטדק היהודי, "יצאתי לנסיעה קצרה, והנה אני כאן".

"אומר לך מדוע חיפשתך", נאנח הפריץ. "הסתכנתי בפרשה חמורה ובית המשפט דן אותי לעשר שנות מאסר. אינני יודע אם אשוב חי מן הכלא. החלטתי למסור לך את כל רכושי, והיה אם אשרוד ואשוב לביתי – נתחלק ברכושי בשווה".

היהודי לא האמין למשמע אוזניו. הפריץ חתם על המסמכים לפני עדים, והיהודי הנפך לבעל האחזה הגדולה, בדיוק כפי שהבטיח לו הצדיק.

תרבות של תשובה

מצוות. חשבתי לעצמי: אם אני, צלם פשוט, עובר התמודדות לא־קלה, מה עובר על אמנים בכירים שחוזרים בתשובה? איך הם מתמודדים?."

חיים של תוכן

השאלות האלה הובילו את בן־חקון לחקור את התופעה. "הבנתי שיש כאן סיפור מדהים שהציבור הכללי בישראל חייב להיחשף אליו", הוא אומר. לימים הקים חברת הפקות משלו והחליט לצלם סדרה בנושא. "רציתי להראות שאפשר להיות אדם מצליח ומפורסם ולהישאר יהודי מאמין. לא חייבים למכור את הגוף והנשמה כדי להתפרסם."

איך הוא מסביר את הנהירה של אמנים רבים כל־כך אחרי התורה והמצוות? "בדור שלנו הכול מהיר, כאן ועכשיו. אנשים רצים ולבסוף מגלים שרצו אחרי כלום. זה מעייף. כאן מתחילות לצוץ שאלות. התורה והמצוות מעניקות תוכן לחיים, במקום אותם חיים ריקניים שלא מובילים אותך לשום מקום."

סגירת מעגל

האם לאמנים שמתקרבים היה קשה לדבר על התהליך? "לכל האמנים היה קשה לדבר על זה", הוא אומר. "היו שביקשו אישור מהרב, היו שסירבו, מחשש לחשיפה שתתייג אותם כבעלי־

כשהמפיק דן בן־חקון החל לבצע תחקיר על אנשי תרבות ישראלים שהחלו לשמור מצוות, הוא נדהם מהיקף התופעה. "נוסף על האמנים שכבר נכנסו עמוק לעולם התורה פגשתי רבים שלא האמנתי כי הם שרויים בשלבים מתקדמים של התקרבות והתחזקות. זו תופעה שמתרחבת והולכת", הוא אומר.

לדבריו, התופעה הנוכחית יש לה אופי ייחודי: "בעבר האמנים היו מתנתקים מעולמם הקודם, ואילו עכשיו הם אינם נוטשים את הכישרון שקיבלו מבורא עולם ומנצלים אותו לקדושה, לדברים טובים, מתוך התחזקות בשמירת תורה ומצוות."

התקרבות והתמודדות

בן־חקון (36) חזר בתשובה בעצמו. "מאז היותי צעיר הקפדתי על הנחת תפילין ונוהרתי מהדלקת אש בשבת", הוא מספר, "אך מלבד זה ניהלתי אורח חיים חילוני. לפני שבע שנים התרחש אצלי המהפך, כשהגיעו לידי שני ספרי יהדות. אני חובב קריאה, ולא עזבתי אותם עד שסיימתי לקרוא. החלטתי שהגיע הזמן לקחת את העניינים קדימה."

תהליך ההתקרבות היה הדרגתי: "בהתחלה שמתי כיתה אחרי זה התחלתי ללבוש ציצית. באותם ימים עבדתי בערוץ טלוויזיה פופולרי והתוודעתי לאושיות בכירות בתחום הזה שהחלו לשמור

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

בגד חדש בין המצרים

שאלה: האם מותר לקנות או ללבוש בגד חדש בימי 'בין המצרים'?

תשובה: מנהג עתיק להימנע מאכילת פרי חדש בין המצרים (ונכון להימנע מכך עד חצות י' באב), כדי שלא לומר "שהחיינו... לזמן הזה" [ויש אומרים - משום אבלות]. לכן נפסק בשולחן־ערוך: "טוב להיזהר מלומר 'שהחיינו' בין המצרים על פרי או על מלבוש, אבל על פדיון הבן (וכמו־כן לפי הנהגים לברך 'שהחיינו' בברית מילה) - אומר, ולא יחמיץ המצווה".

בשם האר"י כתבו שאף בשבתות בין המצרים אין מברכים 'שהחיינו', וכן מנהג חב"ד. יש מתירים בשבת, משום 'עונג שבת'. הגר"א שולל מנהג זה בכלל, ולכן כתב ה'משנה ברורה' שבשבת אין להחמיר בזה. ויש המקילים בשבת בפרי חדש, אך

תשוקה לחיי תורה ומצוות. בן־חקון

תשובה". הסדרה שודרה בטלוויזיה, ובעבור בן־חקון יש כאן סגירת מעגל, כשחשף לצופים את מהפכת התשובה של אנשי התרבות שצמחו על המרקע.

בן־חקון מספר כי רוב האמנים שחוזרים בתשובה נמשכים לחסידות חב"ד וברסלב, ויש לו הסבר לכך: "שם מקבלים אותך כפי שאתה ולא שופטים אותך. זה גורם לאמנים להתקרב ולא להרגיש דחויים". התגובות שבן־חקון מקבל רבות. "אנשים סיפרו לי שהחלו להתחזק בשמירת תורה ומצוות. זה מרגש. נכון, קיבלתי משכורת על עמלי, אבל המשכורת החשובה ביותר - אלה התגובות מסוג זה. זה השכר האמיתי."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1718-6041020

יש מה לספר!

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1718-6041020